

gyndelse og som et af den ny Regerings Programpunkter fremsatte Tanken om en Grundlovsændring til Tilvejebringelse af en ny Valgkredslov, var det en Fremtidsveksel, han derved gav Anvisning paa. Han udtalte Tanken kortfattet, i almindelige Vendinger, og føjede til, at det var en Sag, der trængte til nøje Overvejelse, thi der maatte tages mange Hensyn, og han angav ikke nærmere, hvornaar det kunde ventes, at Sagen vilde blive fremmet. Men denne Fremtidsveksel, som Konseilspræsidenten den Gang skrev, blev, som alle bekendt, hurtig til en døgnpolitisk Realitet, til et brændende Spørgsmaal paa Øjeblikkets politiske Dagsorden. Rundt omkring fra Landet og Byerne rejstes Kravet om lige Valgret. Hvis jeg ikke tager fejl, var det mine Partifæller fra Aarhus Byraad, som for Alvor toge Sagen op, og Aarhus Byraad sluttede sig til deres Henstilling og vedtog en Anmodning til Lovgivningsmagten om at faa ligelig Valgret gennemført. Sagen kom for i Købstadforeningen, og saa godt som alle Landets Byraad sluttede sig dertil. Der ligger her paa vort Bord et Andragende, jeg tror, det er fra 57 danske Byraad, om en Omordning af Folketingets Valgkredsforhold saaledes, at der bliver lige Valgret. Det var Grundejerne i Købstæderne, der rejste Kravet. De gik videre, de vilde have hele Ordningen baade med Hensyn til Folketing og Landsting omændret saaledes, at der blev lige Valgret til hele Rigsdagen.

Rundt omkring fra rejstes Kravet, og Socialdemokratiet, der mange Gange før ved hver eneste første Finanslovbehandling og paa anden Maade havde fremsat dette Krav, indbragte da i Februar Maaned et Forslag om en Kommission, der i Løbet af et halvt Aar skulde udarbejde Forslag til en ændret grundlovmæssig Valgkredsdeling. De Herrer ville erindre, at der ikke syntes fra Tingets og Regeringens Side den Gang at være saa overordentlig megen Stemning for vort Forslag. Det fik Lov til at ligge upaaagtet en Maanedstid godt og vel, og først paa Samlingens tredje sidste Dag kom Sagen for, og Flertallets Ordfører, det ærede Medlem for Løvel (Anders Nielsen), syntes heller ikke den Gang at være særlig stemt for en hurtig Fremme af Sagen. Tværtimod, da der fra et æret Medlem her i Salen, det ærede Medlem for Københavns 1ste Valgkreds (Trier), blev rejst Forslag om en Tidsbegrænsning, Fastsættelsen af et bestemt Tidspunkt, da denne Sag skulde

løses, erklærede det ærede Medlem for Løvel, at dette vilde være en Rendeløkke, som Regeringen vel skulde vogte sig for at lægge om sin Hals. Thi forpligtede man sig til inden for et vist Tidspunkt at føre denne Sag igennem, vilde flere Partier jo have Lejlighed til at trække til, at bringe Regeringen til Fald. Men der gik heldigvis kun et Par Timer efter, at disse Ord vare udtalte af den ærede Ordfører for Flertallet, før Rendeløkken nok saa net — hvis der overhovedet kunde være Tale om en Rendeløkke, hvis Billedet overhovedet er rigtigt — laa om Regeringens Hals. Jeg mener nu ikke, at Billedet var rigtigt, i hvert Fald kan det ikke vise hen til den Holdning, man fra socialdemokratisk Side ønskede at indtage, thi denne Sag er for os en real Sag af den allerstørste Betydning. Jeg gentager her, hvad jeg sagde i Foraaret, og hvad stadig er blevet fremhævet fra vor Side, at det er en os i høj Grad magtpaaliggende Sag at naa frem til en forandret Valgkredsdeling, til en lige Valgret for alle Vælgere Landet over, og Formen derfor er os underordnet. Hvilket Ministerium der gennemfører den, er os ligegyldigt, det gælder for os kun om, at vi saa hurtigt som muligt faa lige Valgret for alle Vælgere.

Socialdemokratiet viste under Forhandlingerne den 31. Marts sin Villighed til at fremskynde denne Sag ved at afgive det Løfte, som Konseilspræsidenten havde gjort til Betingelse for overhovedet i en nær Fremtid at ville have med Sagen at gøre, det Løfte nemlig, at ville holde os strengt til Grundlovens § 32, og ikke drage andre Spørgsmaal med ind. Det var et stort Offer, vi bragte fra Socialdemokratiets Side, thi intet Parti er saa interesseret som vort i en Række Grundlovsændringer, i en fuldstændig Omdannelse af Grundloven tilbage til Junigrundloven, til den privilegerede Valgrets Afskaffelse. Ogsaa paa en hel Række andre Punkter opstaar der i høj Grad betydningsfulde Spørgsmaal. Der er Valgrets alderens Nedsættelse. Vi have jo her i Landet 30 Aars Alderen, medens man i vort Naboland hinsides Sundet har 21 Aar. Her i Danmark miste Vælgerne 9 Aar af deres Valgretstid, og det gaar i særlig Grad ud over Arbejderbefolkningen, hvis Levealder desværre paa Grund af de nuværende Samfundstilstande er kortere end adskillige andre Samfundsklassers. Der foregaar i denne Henseende i det hele en Forurettelse mod de Retninger og Partier, der have Ungdommen paa deres Side, men i særlig Forstand mod Arbejderne,